

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: M. S., narozený ..., státní příslušnost Ukrajina, t.č. neznámého pobytu,
zastoupeného: JUDr. Ing. Jakub Backa, advokát se sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6,
proti *žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje,*
Odbor cizinecké policie, K.H. Máchy 1266, 356 01 Sokolov, v řízení o žalobě ze dne
29.8.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2017 č.j. KRPK-53335-47/ČJ-2017-190022,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2017, č.j. KRPK-53335-47/ČJ-2017-190022, se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi se p ř i z n á v á odměna ve výši 4.114,- Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 9504399001/5500, VS: 19417.

O d ů v o d n ě n í:

Součástí *včasné žaloby ze dne 29.8.2017* neobsahující žádný žalobní bod, k níž byla připojena kopie napadeného rozhodnutí, žalobce učinil žádost o ustanovení zástupce (advokáta). Usnesením zdejšího soudu ze dne 1.9.2017 č.j. 17A 114/2017-13 byl žalobci ustanoven zástupcem Mgr. Ing. Jakub Backa, advokát se sídlem Sevastopolská 378/16, 101 00 Praha 10, který byl usnesením ze dne 1.9.2017 č.j. 17A 114/2017-16 vyzván k odstranění vad žaloby.

Napadeným rozhodnutím ze dne 18.8.2017 č.j. KRPK-53335-47/ČJ-2017-190022 žalovaná rozhodla o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění a to o 40 dnů, tedy celkem na 80 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, když vycházela ze skutečnosti, že dne 14.7.2017 bylo vydáno a žalobci předáno rozhodnutí č.j. KRPK-53335-16/ČJ-2017-190022 o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění, které bylo odůvodněno § 124 odst. 1 písm. b), c), a e) zákona o pobytu cizinců. Doba trvání zajištění byla stanovena s ohledem k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění na 40 dnů. Protože se ovšem správní vyhoštění nepodařilo realizovat ve stanovené době vzhledem k tomu, že zastupitelský úřad Ukrajiny nevydal včas náhradní cestovní doklad žalobci, který je nutnou podmínkou pro realizaci správního vyhoštění mimo území Evropské unie, žalovaná přistoupila k prodloužení doby zajištění o 40 dnů dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců s ohledem ke sdělení zastupitelského úřadu žalobce, že vydání nového cestovního dokladu bude trvat 3-4 týdny, kdy přesnou lhůtu k vydání nového cestovního dokladu nelze předem predikovat. Dále žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že k realizaci zvláštního opatření dle § 123b nebo § 123c zákona o pobytu cizinců nepřistoupila, protože po přezkoumání důvodů zajištění dospěla k závěru, že se situace žalobce od doby zajištění nezměnila. Správní orgán, tj. žalovaná, konečně konstatoval, že prodloužení doby zajištění bylo zcela přiměřené důvodům zajištění, které byly a budou dále prověřovány.

Po podání první včasné kasační stížnosti žalobcem prostřednictvím svého zástupce rozhodl Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**) rozsudkem č.j. 5 Azs 291/2017-18 ze dne 6.2.2018, jímž zrušil usnesení zdejšího soudu ze dne 2.10.2017 č.j. 17A 114/2017-29, kterým bylo řízení zastaveno ve smyslu § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), s přihlédnutím k § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. NSS zde zopakoval svůj dřívější názor, že není možné aplikovat § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců v situaci, kdy by tato aplikace vedla k faktickému stavu nemožnosti domoci se u soudu vyslovení nezákonnosti rozhodnutí o zajištění policií ani v jednom stupni řízení z důvodu, že fakticky již omezení osobní svobody netrvá. Taková aplikace by totiž byla v rozporu s právem EU, tudíž NSS vyslovil závazný názor, že tímto rozporem je zdejší soud povinen se zabývat a toto ustanovení neaplikovat.

Následně vydal zdejší soud další usnesení č.j. 17 A 114/2017-52 ze dne 12.3.2018, jímž byla žaloba žalobce odmítnuta ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., proti němuž žalobce prostřednictvím svého zástupce podal opět včasnou kasační stížnost, a který NSS rozsudkem č.j. 5 Azs 101/2018-16 ze dne 16.5.2018 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Zdejší soud se domníval, že po obdržení rozsudku NSS, kterým bylo zrušeno usnesení ze dne 2.10.2017 č.j. 17A 114/2017-29, měl zástupce žalobce minimálně z procesní opatrnosti bez další výzvy doplnit žalobu. S tímto názorem se ovšem NSS neztotožnil, když konstatoval, že fakticky krajský soud žalobce vyzval k doplnění žaloby, poté od toho požadavku upustil a řízení zastavil, čímž bylo řízení před krajským soudem pravomocně skončeno. Zrušujícím rozsudkem NSS nezačala běžet žádná lhůta, řízení před krajským soudem se dostalo do fáze, kdy se zde nalézala žaloba vyžadující doplnění a krajský soud tak měl dle § 37 odst. 5 s.ř.s. vyzvat k doplnění žaloby.

Proto tak následně soud učinil a usnesením ze dne 21.6.2018 vyzval žalobce prostřednictvím jeho zástupce k odstranění vad žaloby, k čemuž mu poskytl, přičemž poskytl lhůtu k doplnění žaloby s ohledem na předešlé procesně-formální nejasnosti.

Žalobou podanou v zákonné lhůtě a následně k výzvě soudu doplněnou dne 9.7.2018 se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2017, č.j. KRPK-*

53335-47/ČJ-2017-190022, jímž bylo rozhodnuto tak, že doba zajištění žalobce stanovená na 40 dnů se podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., *o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ***zákon o pobytu cizinců***) prodlužuje za účelem správního vyhoštění o 40 dní, tedy celkem činí v souladu s § 125 odst. 1 doba zajištění 80 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Žalobce sdělil, že si je vědom obecného principu, kdy předmětem soudního přezkumu je zásadně skutkový stav k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, ovšem i z této zásady existují výjimky. Obdobná situace, která nastala v jeho případě, byla již několikrát posuzována v rámci rozhodování o nákladech správní exekuce v případě, kdy došlo po vydání rozhodnutí ke zrušení samotného exekučního titulu (viz např. rozsudek NSS č.j. 9 Afs 28/2011-181 ze dne 14.9.2011). Původní rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce bylo pravomocně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 17 A 98/2017-109 ze dne 2.5.2018, který nabyl právní moci dne 4.6.2018, a na které rozhodnutí o prodloužení zajištění formálně i věcně navazovalo. Obdobnou situaci dle žalobce řešil již Městský soud v Praze ve svém rozsudku č.j. 4 A 108/2015-36 ze dne 11.1.2016, který dospěl k závěru, že bylo-li rozhodnutí o zajištění žalobce pravomocně zrušeno, rozhodnutí o prodloužení zajištění nemůže samo o sobě obstát a za takové situace jsou dány podmínky pro výjimku ze zásady přezkoumání rozhodnutí k datu jeho vydání podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. Vzhledem k těmto skutečnostem navrhl závěrem žalobce napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení. Zároveň žalobce uvedl, že nežádá o nařízení ústního jednání a požadoval odměnu ustanoveného zástupce v celkové výši 12.342,-Kč za 3 úkony právní služby a s tím spojené paušální náhrady zvýšené o daň z přidané hodnoty.

Žalovaná se ve svém vyjádření k žalobě dne 7.8.2018 ztotožnila s žalobcovou námitkou. Správní orgán zdůraznil, že v době vydání rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění za účelem správního vyhoštění č.j. KRPK-53335-47/ČJ-2017-190022, kterým stanovenou dobu 40 dnů prodloužil o dalších 40 dnů, tedy celkem byl žalobce zajištěn na dobu 80 dnů od omezení osobní svobody, bylo stále pravomocné původní rozhodnutí č.j. KRPK-53335-16/ČJ-2017-190022 ze dne 14.7.2017, k jehož zrušení došlo rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 17A 98/2017-109 ze dne 2.5.2018, který nabyl právní moci 5.6.2018. Dále žalovaná konstatovala, že stanovená doba trvání zajištění nepřekročila limity ustanovení § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (to je v tomto případě 180 dnů od omezení osobní svobody), odpovídala okolnostem daného případu a byla stanovena, respektive prodloužena tak, aby umožňovala realizaci vyhoštění cizince ukrajinské státní příslušnosti.

V tomto případě se správní orgán ztotožnil s názorem žalobce, tedy že rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění je rozhodnutím přímo vázaným na existenci samotného rozhodnutí o zajištění. Pokud tedy došlo ke zrušení původního rozhodnutí o zajištění je na místě zrušit i rozhodnutí navazující na rozhodnutí zrušené.

Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovanou v této věci vyplývá, že žalobce převzal po seznámení se s ním, napadené rozhodnutí ze dne 18.8.2017 do vlastních rukou téhož dne; rozhodnutí tedy nabylo právní moci dne 18.8.2017. Skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídají obsahu správního spisu.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 17A 98/2017 vyplývá, že rozsudkem ze dne 2.5.2018 č.j. 17A 98/2017-109, který nabyl právní moci 5.6.2018, bylo výrokem I. rozhodnutí žalované ze dne 14.7.2017 č.j. KRPK-53335-16/ČJ-2017-190022 (*o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců*) zrušeno, z čehož vyplývá, že bylo zrušeno rozhodnutí podkladové k napadenému rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2017.

Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce nenavrhł nařizení ústního jednání a soud jeho nařizení nepovažoval za nezbytné (§ 172 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán).* Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. *ve věcech rozhodnutí o zajištění cizince rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.* Dle § 78 odst. 1 s.ř.s. *věta první je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení.* Podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. *soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.*

Ustanovení § 124 odst. 3 zákona věta třetí o pobytu cizinců stanoví: *Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně.*

Podle § 125 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.*

V § 75 odst. 1 s.ř.s. je stanoveno, že *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud po přezkoumání zejména obsahu správního spisu dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky jsou důvodné.

Soud se nejprve musel zabývat otázkou, zda bylo skutečně napadené rozhodnutí vydáno na základě předchozího existujícího rozhodnutí, tedy tak zvaného podkladového, a pokud ano, zda toto rozhodnutí bylo skutečně zrušeno.

Přímo z formulace výroku napadeného rozhodnutí vyplývá, že toto rozhodnutí bylo rozhodnutím navazujícím na rozhodnutí již existující vydané žalovanou pod č.j. KRPK-53335-16/ČJ-2017-190022 dne 14.7.2017, kdy doba zajištění žalobce byla nově prodloužena o dalších 40 dnů, protože důvody zajištění formulované a odůvodněné v rozhodnutí č.j. KRPK-53335-16/ČJ-2017-190022 ze dne 14.7.2017 nadále trvaly, proto již nebyly v napadeném rozhodnutí opakovány, nýbrž byl rozveden pouze nový důvod a to ten, že zatím nebyl zastupitelským úřadem Ukrajiny vydán nový cestovní doklad nutný pro samotnou realizaci správního vyhoštění, proto bylo třeba dobu zajištění prodloužit.

Soud dále deklaruje závěr plynoucí z ustálené judikatury, že rozhodnutí o prodloužení nemůže samo o sobě obstát. Přestože podle ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. soud vychází při přezkoumávání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, NSS již ve svém rozsudku ze dne 28.3.2007, č. j. 1 As 32/2006-99, publikovaném pod č. 1275/2007 Sb. NSS, upozornil, že toto pravidlo není bezvýjimečné a jeho aplikace může být, i přes výslovné znění zákona, v praxi v některých případech omezena. V uvedeném rozhodnutí NSS vycházel z názoru Ústavního soudu, který se k dané problematice vyslovil tak, že tato možnost není principiálně vyloučena; musí jít ovšem o případy výjimečné, kdy by (*s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci*) nebylo možné

důslednou aplikaci shora zmiňovaného ustanovení soudního řádu správního z ústavně právního hlediska akceptovat (srovnej nálezn Ústavního soudu ze dne 2.6.2005, sp. zn. I. ÚS 605/03). Prolomení zásady, dle které soud při přezkumu rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, správní soudy připustily také v dalších rozhodnutích (srovnej např. rozsudek NSS ze dne 29.4.2008, č. j. 2 Afs 9/2005-158, publikovaný pod č. 1624/2008 Sb., rozsudek NSS ze dne 19.3.2008, č. j. 3 Ads 126/2007-37, dostupný na www.nssoud.cz, či rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30.4.2010, č.j. 30 Ca 97/2008-53). V situaci, kdy zde existuje zcela zřejmá závislost (odvozenost) jednoho správního rozhodnutí na druhém (*např. závislost vydaného exekučního příkazu na exekučním titulu, závislost platebního výměru na daňové penále na samotném vyměření daně apod.*), mohou skutečnosti nastalé až po vydání napadeného rozhodnutí, jde-li o skutečnosti zpochybňující právní existenci prvního rozhodnutí, mít vliv na zákonnost později vydaného rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 14.9.2011, sp. zn. 9 Afs 28/2011).

S ohledem na shora uvedené, kdy soud žalobu shledal důvodnou, rozhodl podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (*výrok I.*). Rozhodující důvod, který vedl v této věci soud ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, je zjištění, že původní rozhodnutí o zajištění žalobce bylo pravomocně zrušeno rozsudkem zdejšího soudu, jak uvedeno shora. Jelikož napadené rozhodnutí ze dne 18.8.2017 přímo navazovalo věcně i logicky na rozhodnutí ze dne 14.7.2017, jímž bylo rozhodnuto žalovanou o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, správní orgán již neopakoval odůvodnění samotného zajištění, tedy nevypočítával se s otázkou, zda došlo ke splnění podmínek zajištění cizince dle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nýbrž se věnoval pouze důvodům, proč je nutné dobu zajištění žalobce prodloužit. Zjištěné skutečnosti proto vedly soud k výroku I. rozsudku o zrušení rozhodnutí ze dne 18.8.2017 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Žalovaná proto bude v dalším řízení postupovat v souladu s příslušným zákonem, pravděpodobně řízení zastaví, jelikož odpadl důvod pro prodloužení doby zajištění žalobce.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je uvedeno ve *výroku II. rozsudku*. Žalovaná úspěch ve věci neměla a žalobce měl ve věci úspěch, žádné náklady mu ovšem v průběhu řízení nevznikly, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát JUDr. Ing. Jakub Backa; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 9 s.ř.s.). Proto byla ustanovenému zástupci přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou specifikací požadovaných nákladů ze dne 9.7.2018, která je tvořena *jedním* úkonem právní služby (*doplnění žaloby ze dne 9.7.2018*) ve výši 3.100,-Kč/úkon, celkem tedy 3.100,-Kč, a náhrada hotových výdajů za *jeden* úkon právní služby v paušální výši 300,-Kč/úkon, celkem tedy 300,-Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)*. Dále ustanovenému zástupci náleží částka ve výši 714,-Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., *o dani z přidané hodnoty* (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí 4.114,-Kč a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku (*výrok III. rozsudku*), kterou soud považuje za přiměřenou. Soud podotýká, že odměna za zastupování ustanovenému zástupci v řízení o kasační stížnosti byla přiznána NSS a v současné době mu byla přiznána pouze ta část přiznané odměny, která mu dosud nebyla vyplacena na základě zrušených usnesení zdejšího soudu ze dne 2.10.2017 č.j. 17A

114/2017-29 a ze dne 12.3.2018 č.j. 17A 114/2017-52, jak ostatně i jmenovaný advokát uvedl při specifikaci nákladů řízení dne 9.7.2018.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 21. srpna 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně